

STUDENTSKÉ NOVINY v JaTEČKA

**Rozhovor s
Hanou Jarou**

**Jak dopadl zájezd
druhých ročníků
do Skotska?**

**Recenze představení
Činoherního studia
PAN KOLPERT**

**Pohled na neobvyklou
maturitní četbu
- STEPNÍ VLK**

a mnoho dalšího!

BŘEZEN 2023

Milé čtenářky, milí čtenáři,

právě jste se začetli do úplně prvního vydání nových školních novin. Náš skromný redaktorský tým se rozhodl navázat na tradici studentských novin, které byly na této škole kdysi vydávány. Ve skutečnosti Gymnázium Jateční zažilo dokonce už dvoje studentské noviny. **MiniMax**, vedený studenty v 90. letech 20. století, a **Jatka pod Lavicí**, která vznikala jako součást semináře stylistiky pod vedením pana učitele Svitálského. Náš odhodlaný tým čítá 10 zapálených studentů, kteří by vám chtěli v každém čísle přinášet nové zajímavé články o dění na našem gymnáziu a studentském životě v Ústí nad Labem. Najdete zde detailně popsané školní akce, jako jsou třeba Dny dobra či různé exkurze nebo recenze na divadelní představení či maturitní četbu. Nebudou chybět ani rozhovory s žáky a samozřejmě také s našimi učitelkami a učiteli. Chtěli bychom vám také pravidelně přiblížovat zajímavé kapitoly z historie našeho města či vám představit památky místní architektury. Proto najdete v tomto i v každém dalším čísle články, které se budou zaměřovat vždy na jedno historické období či budovu. A pro všechny tvořivé a poetické duše z řad studentů našeho gymnázia plánujeme zavést „dvoustranu poezie“, na které můžete zveřejňovat svá díla pod svým jménem nebo můžete svoji tvorbu publikovat anonymně. Pokud byste chtěli zveřejnit své dílo nebo nám zaslat článek či reportáž, napište nám na email: noviny.jatecka@gymjat.cz

Doufáme, že se vám naše studentské noviny budou líbit a při jejich čtení se pobavíte nebo se i něco dozvíte. Budeme rádi za všechny vaše připomínky a doporučení. Přejeme příjemné čtení.

redaktorský tým studentských novin jaTEČKA

Chceš se přidat?

Baví vás psaní článků či poezie? Toužíte doplnit časopis o své ilustrace? Chcete se podílet na grafické stránce celého projektu?

Ozvěte se na noviny.jatecka@gymjat.cz

Projevte zájem a rádi vás přibereme do týmu!

OBSAH

- 5 ... Obsah
6-7 ... Kolem tulipánů až za Lochneskou

- 8-9 ... (Ne)skryté krásy Ústí
10 ... Vodíkové autobusy v Ústeckém kraji
11-13 ... Čtyři stavby a nejeden pohřeb
13 ... Anna(fór)a
14-15 ... Maturitní otloukánci - Stepní vlk
16-18 ... Finále futsalové ligy
19 ... Sloupek Zuřivého reportéra
20-21 ... Rozhovor - Hana Jará

- 22-23 ... Recenze - Pan Kolpert
24 ... Co se děje v Ústí?
25-26 ... Nedělní chvilka poezie

KOLEM TULIPÁNU AŽ ZA LOCHNESKOU

Od 5. do 11. března 2023 se uskutečnil zájezd pro druhé ročníky našeho gymnázia. Společně se podíváme na celý průběh zájezdu a také na ta nejzajímavější místa, která jsme navštívili.

NOČNÍ CESTA AUTOBUSEM

V půl desáté večer jsme vyjížděli od městského zimního stadionu a čekala nás několika hodinová cesta až do Amsterdamu. Během cesty se drtivá většina žáků snažila usnout, jenže většinou neúspěšně. Okolo osmé hodiny ranní jsme dorazili do prosluněného a chladného Amsterdamu.

A JAK BYLO V AMSTERDAMU?

Procházeli jsme centrem Amsterdamu se sluchátkem na uchu a poslouchali přednášku naší paní průvodkyně. Spousta žáků s nadšením pozorovala město- krásné uličky s mnoha téměř identicky vypadajícími budovami, s vysokými a uzoučkými cihlovými domy.

Viděli jsme v Amsterdamu spoustu zajímavých míst. Prošli jsme si květinový trh Bloemenmarkt, viděli jsme dům Anny Frankové a také její sochu. Při procházce jsme si taky všimli kanálů, které jsou propojeny ve tři hlavní kanály.

Společná fotografie u sochy Anny Frankové

VZHŮRU NA TRAJEKT

Odpoledne jsme se přesunuli na trajekt, okolo 17. hodiny odpolední jsme vyplouvali a čekala nás šestnáctihodinová cesta na trajektu. Probudili jsme se do poměrně dost rozhoupaného rána a těšili jsme se, až dorazíme na pevninu.

PŘÍJEZD DO SKOTSKA

Druhý den ráno jsme dopluli do anglického městečka New Castle, nasedli do autobusu a už mířili směrem do Skotska. Na anglicko-skotských hranicích jsme si udělali krátkou zastávku. Po přejetí hranic jsme zastavili v nedalekém městečku Jedburgh a prohlédli si jedburghské opatství. Později jsme navštívili Rosslynskou kapli.

Než jsme navečer dorazili do městečka Stirling, kde jsme byli po tři noci ubytováni v rodinách, navštívili jsme také místo zvané jako "Forth Bridge". Třetí den nás čekal výlet do skotského hlavního města - Edinburghu.

V Edinburghu jsme viděli Edinburghs Castle, hradní komplex, který se tyčí nad celým městem. Zajímavá byla také katedrála Saint Giles. a nebo loď The Royal Yacht Britannia. Prošli jsme si centrum a později si vyšlapali na Calton hill, odkud jsme měli široký rozhled na okolí

VÝLET ZA PŘÍŠEROU NESSIE

Čtvrtý den jsme se vyjeli podívat do přírody, do části Skotska zvané Scotland Highland. Udělali jsme pár fotozastávek a zastavili u nejvyšší hory Skotska - Ben Nevis. Nahoru jsme sice nešli, ale lanovkou jsme si alespon kus vyjeli. Další zastávka byla nejzajímavější z celého dne - Lochnesské jezero. Lochnesku jsme sice neviděli, ale je možné, že v hloubi rozlehlého jezera se někde skrývá.

Projeli jsme se výletní lodí po jezeře

TIME TO SAY GOODBYE

Pátý den jsme se rozloučili s našimi rodinami a jeli jsme se podívat na stirlingskou Wallace Monument. Měli jsme také později rozchod v obchodním domě. Naší poslední zastávkou bylo Falkirk

Wheel - lodní výtah. Pak už jsme jen přejeli hranice a opět nastoupili na trajekt v New Castlu. Šestý den ráno jsme se probudili zpátky na pevnině v Amsterdamu. Ještě předtím, než jsme ale jeli domů, nás čekala prohlídka Zaanse Schans. Ochutnali jsme všelijaké sýry v sýrárně a podívali se na výrobu dřeváků. Celá vesnice byla obklopena velikými větrnými mlýny.

Po krásném zakončení v této zajímavé lokalitě nás už jen čekala cesta zpátky do České republiky. Po půlnoci jsme opět dojeli do Ústí nad Labem.

Paní učitelka Votavová neměla jednoduché dostat nás všechny do záběru

Pozorujeme přednášku o výrobě dřeváků

Připravila: Anna Havlíčková

(NE)SKRYTÉ KRÁSY ÚSTÍ

Vratme se do roku 1882, kdy liberecký podnikatel Johann Schicht položil základy naší místní střekovské průmyslové aglomerace. Počal výstavbou nevelké továrny na mýdlo, svíčky, rostlinné tuky a ovocné šťávy s málem zaměstnanců a dvěma úředníky. Aniž by to býval tušil, pod jeho rukama vznikl největší drogisticko-potravinářský podnik svého druhu v Evropě. S rostoucím počtem klientely rostl i podnik sám. A tak se stará správní budova musela propojit nadchodem s novou reprezentativní částí, která vznikla mezi lety 1911-1913 pod taktovkou ústecké firmy Alwin Köhler & Co. impozantní šestipodlažní přístavba se železobetonovým skeletem, uvnitř obložena mramorem a vybavena točitým schodištěm. Bohatší secesní výzdobu zde vystřídal střídavě art deco. Ozdobná fasáda v tomto stylu se bohužel nedchovala.

Později, roku 1929 došlo k založení nadnárodního koncernu Unilever, jehož se Schichtovka stala součástí. Zmíněná společnost funguje až po současnost. Ve Správní budově v Žukovově ulici sídlila centrála koncernu pro celou střední a východní Evropu. To výrazně napomohlo v růstu Střekova v nejlidnatější obci Československa roku 1936.

Každou volnou fasádu města zdobil velkoformátový plakát vyobrazující známé výrobky firmy: mýdlo s jelenem, ovocná šťáva Ceres nebo mýdlo značky Elida. Firma Schicht pro své zaměstnance zbudovala například moderní lázně, fungující do 90.let, vily a dvojdomky, jimiž je Střekov až dodnes posetý či mateřskou školu.

Firma byla po druhé světové válce znárodněna a přejmenována na Severočeské tukové závody, lidově Setuza, dnes již STZ.

SOUČASNÁ SITUACE

Magistrát našeho města vydal v září 2022 souhlas se zbouráním, po prošetření stavebním úřadem magistrátu bylo v listopadu téhož roku definitivně rozhodnuto o odstranění budovy. Tento demoliční výměr byl však stanoven pro nejstarší část z roku 1908, bývalou hlavní vrátnici s průjezdem. Odůvodnění STZ Development (firma samotná), kteří iniciovali odstranění budovy, byla ekonomická nevýhodnost opravy, dlouhodobé nevyužití a to, že objekt není v památkové zóně. Navíc vlastník dodržel všechny zákonem stanovené podmínky, předpokládá se, že tedy jednal v dobré víře.

Totíž v případě již existujícího výměru na budovu by případné prohlášení za kulturní památku nebylo možné.

Dne 17. února byla naplánována schůze mimořádného zastupitelstva. Svolání jednání iniciovalo 13 opozičních zastupitelů, ovšem koalice odmítla jeho program. Podle nich opozice nepodala včas podklady pro jednání. Povolení k demolici zdevastovaného objektu, ve špatném technickém stavu stále platí. Možné zbourání budovy vzbudilo pobouření mezi obyvateli města.

Ministerstvo kultury se v těchto týdnech zabývá podněty prohlášení správní budovy kulturní památkou. Což by zachránilo budovu před možným zničením. Ústecká pobočka Národního památkového ústavu (NPÚ) ale nedává této možnosti příliš velké naděje na základě předchozích zkušeností s podobným případem v Praze, týkající se historicky hodnotného domu na Václavském náměstí.

Nyní je způsob záchrany cennější horní části budovy jen na majiteli. Měští zastupitelé slibně sdělují skrze informační zdroje možnou komunikaci s majitelem. Rádi by otevřeli Schichtovku veřejnosti, využili prostory pro umístění archivů města a znovuoživili její kulturní sál.

My v Ústí nemáme velké množství památek, nejsme stověžatá Praha ani se nepyšníme na první pohled znatelnou krásou Českého Krumlova. Může za to i historický vývoj. Město bylo poznamenáno v průběhu druhé světové války bombardováním americkou leteckou armádou (po němž následně zmizela celá čtvrt Ostrov), více než čtyřicetiletou komunistickou nadvládou (zahrnující spoustu někdy nemilosrdných architektonických zásahů do krajiny), na přelomu tisíciletí či teď moderní společností. Měli bychom je ochraňovat a zvelebovat, nikoliv ničit. Schicht byl pro Střekov něco jako Baťa pro Zlín. Pochopete tedy důležitost této budovy pro Ústí.

VODÍKOVÉ AUTOBUSY V ÚSTECKÉM KRAJI

Ústí nad Labem jako první město v České republice uzavřelo rámcovou smlouvu na dodání autobusů jezdící na vodík s „Hydrogen Valleys“. Co to znamená?

V dnešní době se po celé republice pohybují motorová vozidla poháněna benzínem či naftou, která do ovzduší vypouští skleníkové plyny. Na rozmachu jsou elektro-vozidla, u kterých ovšem nevíme, jak je levně a spolehlivě recyklovat a mají další zatím nevyřešené problémy.

Nové autobusy by mely být poháněné vodíkem vznikajícím ve Spolchemii jakožto vedlejší produkt membránové elektrolýzy. Spolchemie při tomto ději vytváří takové množství vodíku, které není schopna spotřebovat. Jednu polovinu využívá k výrobě kyseliny chlorovodíkové. Druhou polovinu vytvořeného vodíku (jakožto vedlejšího produktu) by určila k pohonu městské hromadné dopravy nejen v Ústí nad Labem, ale také v Děčíně a v Teplicích.

Autobusy poháněné vodíkem jsou v podstatě elektromobily, pouze baterie jsou menší než v elektromobilech a energii do této baterie dodává palivový článek. Do palivového článku se z tlakových láhví přivádí vodík a ze vzduchu se bere kyslík. Při elektrochemické reakci v palivovém článku vzniká elektrická energie a vodní pára. Elektrická energie putuje do elektromotoru a pohání vozidlo.

Efektivita vodíkových článků je vyšší, než u spalovacích motorů (motorů používajících benzín či naftu). Spalovací motory mají pouze 50% účinnost, druhá polovina energie se přemění v teplo.

Pro tyto účely by se nedaleko Spolchemie musela vybudovat plnící stanice pro vozidla poháněna vodíkem. Předběžně bylo naplánováno, aby tato stanice vznikla přímo v areálu a byla dokončena v roce 2022 – což se doposud nestalo. Ale hlavně, že máme podepsanou rámcovou smlouvu.

A1) Lithium-iontová baterie

A2) Elektrický motor

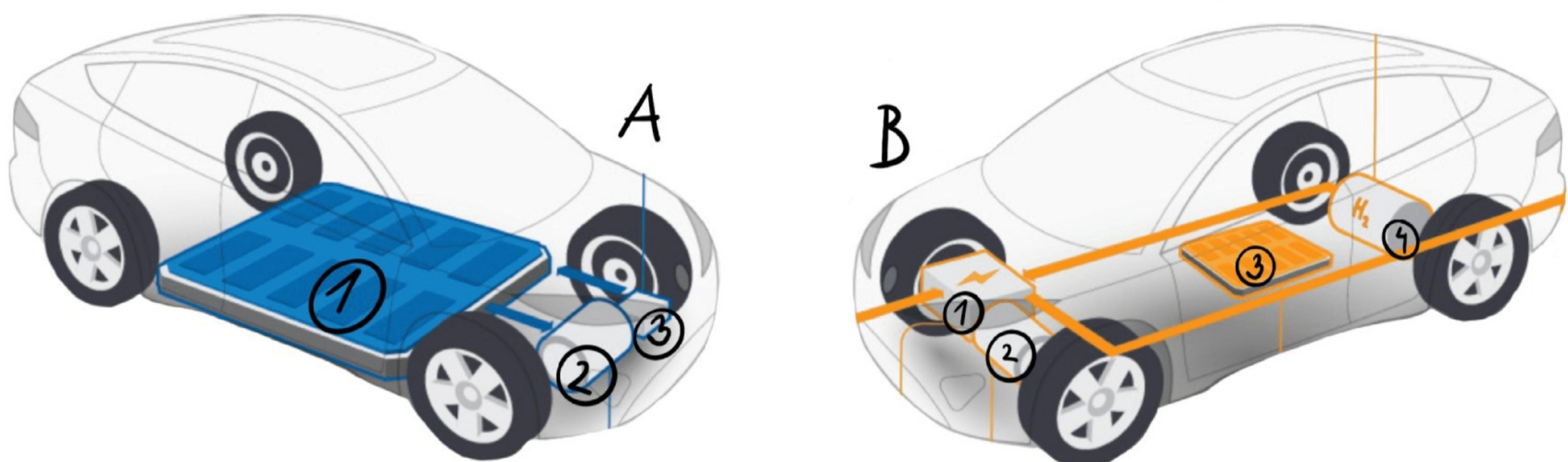
A3) Nabíječka baterie

B1) Zásobník palivových článků

B2) Elektrický motor

B3) Baterie

B4) Palivová nádrž

Připravila: Kamila Dobešová

ČTYŘI STAVBY A NEJEDEN POHŘEB

Při stavbě venkovních hřišť byly na půdě gymnázia nalezeny důkazy o osídlení neolitickou kulturou – není to ale jediný důkaz pravěkého života. Ústí je takovými nálezy prošpikováno od Krásného Března až po Mírové náměstí.

Není nutné dívat se na filmy Karla Zemana – aby člověk odcestoval do pravěku, stačí nasednout do linky MHD a nechat se chvíli vozit. Projede kolem neolitických rondelů i v evropském měřítku naprosto ojedinělých pohřebišť.

PRVNÍ LIDÉ

To, že Ústí je místem ideálním pro život, nevěděli lidé odnepaměti, ale před 25 000 lety už jim to bylo poměrně jasné. Tehdy se v našem regionu usadili lovci mamutů. Bylo to na vrchu Rovný u řeky Bíliny, asi šest kilometrů od dnešního města. A že se tu měli! Sice ještě nestavěli stálé osady, jejich povolání jim velelo stěhovat se společně se stádem (mamutů, sobů), ale území bylo již tehdy skvělým místem ke krátkodobému utáboření. Vyhýbená místa jsou také vhodná pro sledování zvěře. Paleolitickou idylku kazila snad jen absence stromů – rozléhala se tu tehdy bezlesá step, ale i s tímto problémem se lovci mamutů dokázali vypořádat. Jako topný materiál používali kosti ulovených zvířat. Naleziště, které tak vzniklo, je dodnes jedním z nejvýznamnějších v Čechách a stářím se dá srovnat se slavnými Věstonicemi.

Mladší nálezy, asi 17 000 let staré, byly vykopány i u cihelen v Trmicích, Ústí nad Labem, Krásném Březně, na Klíši i na Bukově.

ARCHEOLOGICKÉ NÁLEZY V JATEČNÍ ULIČI

Na půdě gymnázia byly při archeologických vykopávkách v rámci stavby hřiště objeveny asi 6000 let staré jamky. Vzhledem k tomu, že golf se ve skotských hlavách začal rodit až počátkem 15. století, byla jejich funkce vcelku jasná. Na školní zahradě stála neolitická vesnice! Jamky po zabodnutých kůlech jsou totiž důkazem dlouhých domů – typického neolitického obydlí. Klíše tedy není pouze ideálním místem ke vzdělávání, ale i skvělým místem pro založení osady. Do svahu se opírá slunce a díky úrodným sprašovým půdám, které jsou při dešti splachovány z kopce dolů, je lokalita vhodná pro zemědělství. Stejně jako ve zbytku lidských dějin je výhodou bezesporu i to, že je z kopce výhled do údolí. To poskytuje taktickou pozici pro osadníky a úmornou cestu do kopce pro současné studenty.

Neolitické domy měly poměrně jednoduchou konstrukci. Mezi kůly bylo propleteno proutí a stěny byly pokryty mazanicí, hlínou smíchanou s plevami.

KULTURY NA ÚSTECKU

V době od 5. tisíciletí před Kristem se v okolí Labe vystřídaly mnohé kultury. Ty od sebe odlišujeme i na základě keramiky – techniky výroby, tvaru i dekoru.

První kulturou u nás byla kultura s lineární keramikou, která přišla s prvními zemědělci z karpatské kotliny. Vyznačovala se vyrytými liniemi. V průběhu 5. tisíciletí před Kristem byla pozvolna nahrazena kultura s vypíchanou keramikou – ta namísto linií zdobila své nádoby vpichy. Doklady těchto kultur byly odkryty už při stavbě Spolchemie v 70. letech 19. století. Obdobné nálezy můžeme přiřadit i západnímu nádraží, na Ovčím vrchu bylo dokonce odkryto pohřebiště. Naleziště je celá řada – stačí jen jmenovat a jmenovat.

Země ukrývala i keramiku se saskými rysy. Už tehdy mělo Ústecko díky Labi blízký kontakt s dnešním Německem. Mezi další německé vlivy řadíme i jordanovskou kulturu a kultury nálevkovitých a zvoncovitých pohárů (mluvíme však jen o krátkodobém působení). Kdyby jen Přemysl Otakar I. věděl, jak dlouhou tradici naši sousedé v Čechách vlastně mají!

RONDEL NEJEN NA BUKOVĚ

Důležitým svědectvím o mladší fázi kultury s vypíchanou keramikou jsou vykopávky z Mírového náměstí, uskutečněné roku 2006 jako součást prací na stavbě paláce Zdar. Byly objeveny nejen zlomky keramiky a kamenné nástroje (sekery, pazourkové čepelky), ale i neolitický rondel, v severních Čechách naprostě unikátní.

Rondel je stavba kruhového půdorysu, tvořena okrouhlým příkopem s palisádou, vnitřní prostor bývá prázdný. Po obvodu se nachází jeden až čtyři vchody, typicky orientované dle světových stran. I ty archeology navádí k domněnkám o jeho kultovním využití. Našim předkům mohl být k užitku i jako tržiště či místo pro pozorování hvězd. V Čechách rondelů můžeme najít asi patnáct, za pravým rondelovým rájem bychom se ale museli vydat na Slovensko, Moravu či do Rakouska. Náš Ústecký rondel byl tvořen dokonce ne jedním, ale hned dvěma příkopy – vnitřním a vnějším. Tyto příkopy byly asi 2 metry široké a 2 metry hluboké. V průměru pak měl asi 60 metrů. Jeho stáří – více než 6000 let – jej činí starším, než samotný Stonehenge!

Na stavbě pravěkého monumentu se dle archeologů podíleli obyvatelé mnoha okolních osad – množství práce potřebné ke konstrukci takové stavby by jedna neolitická vesnice jednoduše nezvládla. Samotný „interiér“ rondelu nebyl obýván, veškeré osídlení se soustředilo mimo něj. Materiály na stavbu sem byly dováženy i z Polska či Moravy, keramika vypíchané a lineární kultury byla nalezena i pod obchodním domem Fórum.

PRVNÍ LIDÉ

V mladší době bronzové se Lužická kultura Ústecka na Chabařovicku setkává s kulturou Knovízskou, typickou spíše pro střední Čechy.

Knovízská kultura vznikla ve 13. století před Kristem. Její osady byly uspořádány do dvou částí – obytné a hospodářské. Nejsvébytnější rys této kultury na nás ale čeká na „hřbitově“.

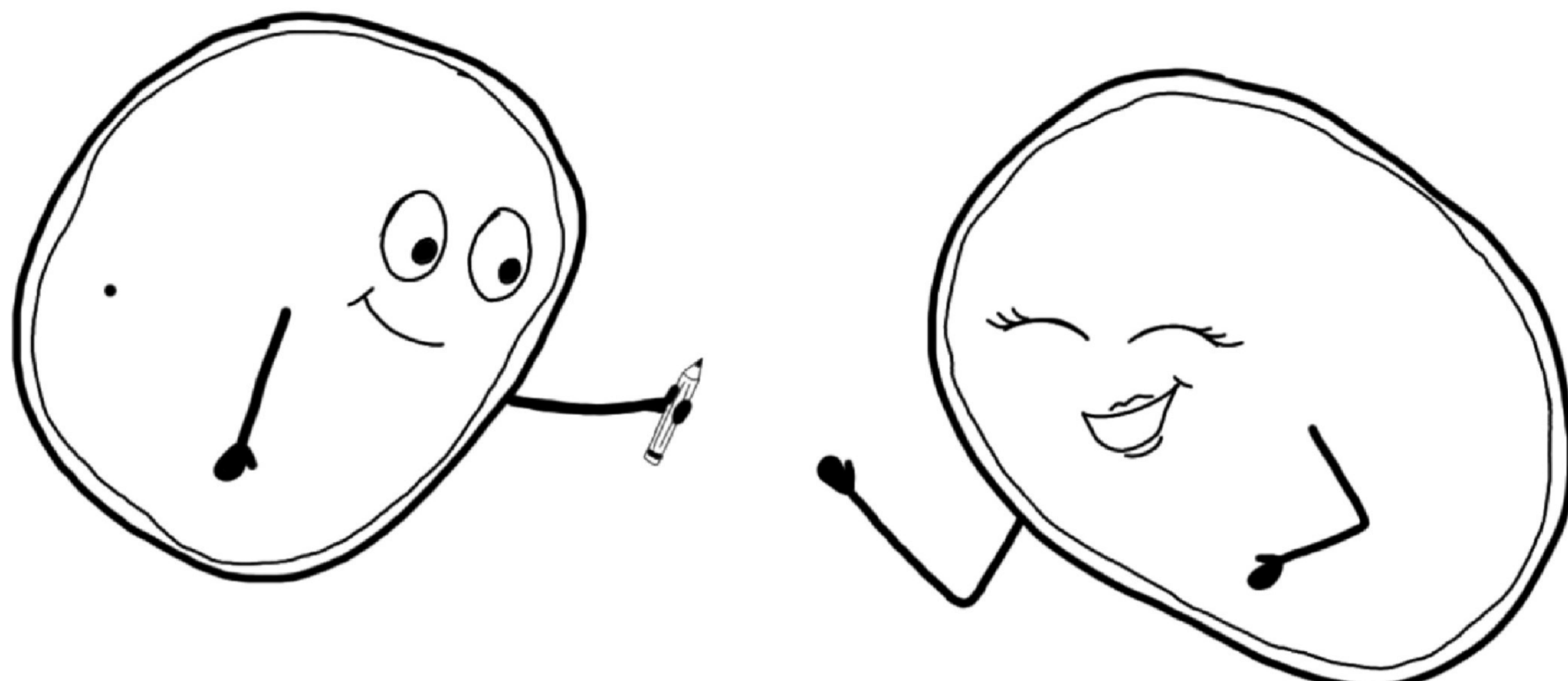
Klasické pohřby byly prováděny žehem přímo v místě pohřebiště, v prostoru mezi hroby. Popel byl pak nasypán do jednoduché hliněné nádoby s otvorem ve dnu – ten sloužil pravděpodobně rituálním účelům, měla tedy odcházet duše zemřelého. V dalších nádobách mohly být přidány i drobné dary, opravdu bohaté byly ale jen nečetné hroby vládnoucí vrstvy.

Mimo klasická žárová pohřebiště bez mohyl byly nalezeny i hroby diametrálně odlišné. Jedná se o odpadní jámy s pozůstatky lidských kostí nesoucích známky opékání a oškrabávání ostrým předmětem. Některé kosti jsou zpřelámané, od těl jsou odsekány končetiny. Nejčastějším vysvětlením těchto nálezů je rituální kanibalismus.

Jestliže se tedy plánujete vydat na mnou doporučenou projížďku, zeleným chabařovickým autobusům 450, 454 a 458 se raději vyhýbejte obloukem.

Připravila: Ema Jandová

ANNA(FÓR)A

**Proč mají kvasinky mezi sebou dobré vztahy?
Vždycky si všechno pučí.**

MATURITNÍ OTLOUKÁNCI ANEB KNIHY, KTERÉ SI NIKDO NEVYBÍRÁ

Máj, Krysař, Spalovač mrtvol – vsadím se, že v každém maturitním seznamu najdu alespoň jednu z těchto knih. Určitě jsou to tituly zajímavé a kvalitní, ale maturitní seznam čítá na 140 děl, z nichž mnohá mezi řádky sedí bez povšimnutí. Poptala jsem se proto češtinařů a zjistila, jaká díla si k maturitě málokdo vybere. Kdo ví – třeba osloví právě Vás.

HERMANN HESSE – STEPNÍ VLK

Žánr: psychologicko-filozofický román

Hlavní motiv: rozpolcenost duše

Počet stran: asi 250 (záleží na vydání, samozřejmě)

Zařazení: Světová literatura 20. a 21. století

O ČEM STEPNÍ VLK VLASTNĚ JE?

Harry Haller, hlavní postava, žije na okraji společnosti. Má rád Mozarta a Goetheho, obzvlášť se pak vyžívá ve zpochybňování tradičních hodnot a přemýšlení o sebevraždě (jinými slovy – má vznešené koníčky). Naopak nemá rád způsob života rodiny, která mu pronajímá byt. Maloměstáctví mu zkrátka nevoní. Rodina jeho styl na oplátku také nemá ráda – Harry často pije a v noci se se svými existencialistickými myšlenkami potuluje městem. Právě v noci se v něm totiž probouzí stepní vlk – "cizí, divoký a také plachý, dokonce velmi plachý tvor z jiného světa".

Při jedné cestě domů (s cílem spáchat sebevraždu) naráží na hostinec a v něm potkává prostitutku Hermínu. Ta ho kromě radosti ze života seznamuje i s další prostitutkou, Marií, a „dealerem“ Pablem.

Jak žít ve válkou zničeném světě, který postrádá lidství? Je obětí rozpolcenosti osobnosti jen Harry, nebo jí trpí i celý svět kolem?

Přežije vlk?

DÁ SE TO ČÍST?

Stepní vlk je složitá knížka. Kompozice není jednoduchá, skutečnost se promíchává se sny a halucinací a je těžké je od sebe rozpoznat. Dějem se proplétají úvahy nad světem, nesmyslností společenských norem, poznatky o lidském chování.

Specifická je i fiktivní předmluva vydavatele, po ní následují zápisky hlavní postavy. Zvláštním rysem je traktát o stepním vlku, který obsahuje základ Hesseho myšlenek o duši a životní cestě. Knihu pomyslně rozděluje setkání s Hermínou – před ním se čte pomalu, začátek se hodně vleče. Čtenář může jednoduše ztratit pozornost i u samotného traktátu, který je čistě filozofický a pozbyvá děje. Po setkání se ale kniha „rozjíždí“ a čte se mnohem rychleji. Věty i tady zůstávají dlouhé, jejich stavba složitější. Pro trochu zocelené čtenáře by to ale neměl být problém.

PROČ HO HESSE NAPSAL?

Mnoho Hessových životních zkušeností se DOSLOVA propsal do Stepního vlka (a aby ne, už tomu tak u knih bývá). Rodiče z něj chtěli mít křesťanského misionáře v Indii, mladý Hermann se ale trochu popletl a našel zalíbení ve východní filozofii. V Indii sám trávil část života a na Bibli stihl poměrně zanevřít. Jeho první manželka byla hospitalizována kvůli schizofrenii a z manželství tak nic nebylo. Zkoušel to pak ještě dvakrát, napotřetí dokonce úspěšně.

Po hospitalizaci první manželky Hesse kvůli depresím podstoupil psychoanalytickou terapii. I ta se promítá do jeho děl, společně s notnou dávkou Jungova zalíbení v ezoterice a mystice. Duši je podle Hesseho utvářena reinkarnací po vzoru východu i externími vlivy po vzoru psychoanalýzy. Do psychoanalytické hromádky inspirací přidává i boj mezi pudy (id, vlk) a duchem (superego, Harry) (tady se snažím k četbě nalákat všechny maturanty ze ZSV).

Připravila: Ema Jandová

FINÁLE FUTSALOVÉ LIGY aneb dokopáno

V úterý 28. 3. se na našem gymnáziu odehrála důležitá a dlouho očekávaná událost – FINÁLE FUTSALOVÉ LIGY! Vyvrcholil tak třetí ročník chlapecké a úplně první ročník dívčí futsalové ligy Gymnázia Jateční.

Sportovní akci zahájily v 11. hodin tři zápasy prvního kola chlapecké soutěže, které posléze vystřídalo finále dívčích týmů. Šampionkami 1. ročníku dívčí futsalové ligy se po opravdu napínavém zápase staly dívky z 2.D. Druhé místo získal tým ze 4.B a na třetím místě se umístila V8.A. Titul nejlepší střelkyně získala Stela Térová.

Poté přišlo na řadu druhé a také poslední kolo utkání chlapců. Přesto, že hráči podávali naprosto skvělé výkony, všichni netrpělivě očekávali poslední zápas, mezi 2.B a 4.A. První z mužstev totiž v průběhu celé ligy neutrpělo jedinou porážku a druhý jmenovaný tým byl držitelem titulu z loňského roku. A očekávání fanoušků zápas bez jakékoliv pochybnosti naplnil. Byl napínavý až do úplného konce, kdy jeden z hráčů dostal dokonce červenou kartu. Nakonec ale zvítězili chlapci z 2.B a stali se tak šampiony 3. ročníku chlapecké futsalové ligy Gymnázia Jateční. Čestné druhé místo obsadil tým ze 4.A. A třetí místo vybojovali chlapci ze 3.B. Nejlepším střelcem se stal Jakub Prousek. Rozhovor s ním najdete na další straně.

Zbývá dodat, že celá akce byla otevřená veřejnosti a skvělé sportovní výkony hráčů tak mohli obdivovat nejenom studenti. Všechny zápasy celé futsalové ligy dokumentovala velmi talentovaná fotografka z řad studentů Tereza Jenčíková, díky níž si ted' můžete prohlédnout fotografie nejen z finále futsalové ligy, ale taky ze všech předchozích zápasů.

Všem vítězným hráčům a hráčkám moc gratulujieme a přejeme spoustu štěstí i do příštího ročníku. Velké poděkování patří hlavně organizátorům, bez kterých by tato studenty milovaná akce vůbec nevznikla. Díky patří také fanouškům, kteří obětovali své velké přestávky a chodili hráčům pravidelně fandit a povzbuzovat je.

Těšíme se na příští ročník!

Výsledky

Chlapci

	4. A	3. A	3. B	2. B
4. A	5:1	1:1	0:1	
3. A	1:5	1:6	0:6	
3. B	1:1	6:1		1:7
2. B	1:0	6:0	7:1	

Dívky

2. D X 4. B → 1:0

V8. A X 3.B → 1:0

**Připravili: Sofie Koumarová,
Vojtěch Severa, Jan Novotný**

ROZHOVOR S NEJLEPŠÍM STŘELCEM

Nejlepším střelcem 3. ročníku chlapec futsalové ligy se stal Jakub Prousek z vítězného týmu 2. B. Připravili jsme si pro něj několik otázek.

Našel bys v celé futsalové lize nějaký moment, který byl pro tebe nejzásadnější?

Tak asi by byla smůla, kdybych neřekl ten poslední gól, kdy jsme vlastně po hvizdu zjistili, že jsme vyhráli. Tak to bylo asi nejdůležitější. Ale vlastně i ten první zápas, kdy jsme vyhráli, tak nás to posunulo a motivovalo dál, že jsme nebyli takoví skleslí a měli jsme na vrch ty 3 body.

Jsi fanouškem futsalového podcastu? Sleduješ ho?

Určitě. Já si myslím, že to je fajn a každý ať už sleduje nebo hraje futsal, tak se na něj kouká.

A na závěr – chtěl bys vzkázat něco vašim věrným fanynkám a fanouškům?

Nepřestávat. Přijít i příští rok se koukat. Podpořit svoji třídu nebo oblíbenou třídu. Vlastně být na tom futsale, protože díky nim je to skvělá atmosféra a bez nich by to nebylo ono.

Do finále jste šli bez jediné prohry. Myslíš si, že takový úspěch zopakujete i příští rok?

Určitě. Budeme se snažit nedostat ani jeden gól. Tento rok to nevyšlo, tak alespoň příští.

Poslední zápas byl velmi napínavý, byl tam nějaký moment, který tě překvapil nebo zaujal?

Jindy červená karta nás samozřejmě všechny překvapila a naštvala. On si to i sám potom uvědomil, že oslabil tým. A byla tam vlastně ta chvíle, kdy jsme mohli remizovat. Takže to byl ten moment.

Co je podle tebe hlavní příčinou vašeho úspěchu?

Týmová práce. Že se známe a hráli jsme spolu. Rozumíme si na tom hřišti i mimo něj. To je důležitý, že máme spolu v tom týmu stejnou energii.

Připravila: Sofie Koumarová

A nyní... útočný sloupek ZUŘIVÉHO REPORTÉRA...

Temná komora

Možná něco tušíte, ale vlastně netušíte nic! Nešel jsem vyvolávat fotky a ani nejsem Ezo a nenechal jsem se zavřít na pár dní do temnoty, abych poznal své niterné Já.

Byla středa, ale stejně tak mohlo být pondělí nebo pátek, když jsem se hnán biologickou potřebou vydal na mužskou toaletu B121 u tělocvičen. Vstoupil jsem na záchod, zavřel za sebou dveře a posadil se. Dalších detailů vás pro jistotu ušetřím a raději vám řeknu, že jsem se v ten moment cítil jako nějaká postava, kterou napsal Alois Jirásek. Nastalo TEMNO! (Možná by pomohla Lucerna.) Pouze mřížkou umístěnou dole na dveřích ke mně dopadal slabý zdroj světla. I ten mě ale záhy opustil a ponechal na pospas úplné tmě.

Naštěstí mě zachránil můj telefon, který je vybaven vysoce funkční svítílnou. Nakonec jsem našel cestu ven a opět spatřil světlo školy. Jak ale jednou okusíte adrenalin, tak už nemůžete přestat, a tak se do chrtánu onoho záchodu vracím znovu a znovu s toužebnou myšlenkou na den, kdy opět secvakne fotobuňku a já spatřím světlo.

Váš Zuřivý Reportér

Poznej svého učitele! **HANA JARÁ**

Chceš poznat svého učitele? Seš na správném místě. Většina žáků ani ve vyšších ročnících nezná některé učitelé. Jen tak třeba zaslechli jejich jméno, jenže je pořádně neznají. Prostřednictvím studentských novin, bychom vás rádi seznámily s učiteli a učitelkami naší školy. Společně se budeme snažit je poznat.

Na první rozhovor jsem si vybrala paní učitelku Hanu Jarou. V rozhovoru jsme se zaměřily na její dětská léta, a popovídaly jsme si o jejích začátcích na naší škole.

Co vás nejvíce baví na učení?

Asi se úplně nedá určit, co mě na učení nejvíce baví. Je to tvůrčí práce. Pracuji s mladými lidmi, což je v určitém smyslu velice obohacující. Každý den není stejný.

Jaká jste byla vy studentka?

Byla jsem pilná studentka. Všechno jsem chtěla mít správně. Můj cíl byl vždy stejný. Bylo pro mne klíčové mít dobré známky. Naprosto diametrálním rozdílem byla pro mne základní a střední škola. Na mojí základní škole byl velice přísný a upjatý režim. Vše jsme museli dodržovat bez sebemenších rozdílů. Následně jsem přešla na umělecko – průmyslovou střední školu, kde byl celý režim daleko volnější.

Jaký byl pro vás prvotní plán v rámci zaměstnání?

Já jsem si po střední škole podala přihlášku na pedagogickou vysokou školu. Nebylo to ale kvůli tomu, že bych chtěla být učitelka. Nebyl to můj prvotní plán. V momentě, kdy jsem se na naší škole zajímala o zaměstnání, tak jsem si řekla, že když mě sem nevezmou, tak učit nebudu. Prvotní plán byl pro mne jasný. Chtěla jsem dál studovat výtvarku. A to, že tíhnu k literatuře jsem pochopila až během studia vysoké školy, protože do té doby jsem na ní neměla čas. Přesněji řečeno, do té doby jsem neměla čas číst knížky. Mě to nebavilo. Byla jsem spíš typ člověka, který potřebuje nějakou akci.

Proč jste si vybrala kombinaci předmětů výtvarné výchovy a českého jazyka?

Je to krásná kombinace, která se navzájem doplňuje. Ale v podstatě to pro mne bylo zlo. Protože my jsme na střední škole tolik českého jazyka neměli a musela jsem se spoustu věcí doučit. A v ten daný rok, kdy otvírali výtvarku, tak nebyla jiná kombinace. Proto jsem si vybrala i český jazyk.

Co ráda děláte ve volném čase?

Já vždycky ráda říkám, že ráda lelkuji. Rádu čtu, ale na druhou stranu mám ráda přírodu. Procházky jsou pro mne doslova osvobozením. Baví mě v přírodě pozorovat zvířata nebo prostě jen tak civím a koukám na krásnou krajinu. Ted' ve starším věku ráda dělám na zahrádce. Pěstuji květiny. Mám velmi ráda aktivity, které jsou tvůrčí. Dokonce i někdy ráda vařím a když lidem chutná, mám obrovskou radost. Člověk nepotřebuje ke štěstí moc.

Kdybyste se měla popsat dvěma slovy, která by to byla?

Malá a vzteklá.

Vnímáte během chodu hodiny i vztahy mezi spolužáky?

Já vůbec nechci srovnávat třídy. Ale samozřejmě mám třídy, které jsou velice přátelské a učí se mi v nich opravdu dobře. Pak jsou naopak třídy, kde to nefunguje. Pak se snažím danou třídu určitým způsobem spojit. Nemám ráda, když jsou ve třídě žáci, kteří jsou líní a lžou. To pak naruší chod celé třídy.

Jakého máte oblíbeného literárního autora a proč?

Když zabrousím do světové literatury, tak je to určitě John Steinbeck. Jeho figury jsou takový sympatičtí povaleči, kteří si nedělají nic moc ze života, a to se mi líbí. Z novodobějších autorů jsem si oblíbila Kateřinu Tučkovou. Má ráda knížky na pomezí tragiky a komiky. Chci se zasmát, ale zároveň se chci dozvědět něco nového.

Jaký byl váš nejlepší, a naopak nejhorší zážitek v pedagogice?

Pro mne je nejhezčí zážitek, když má moje hodina smysl. Děti to musí bavit. Jsem ráda, když si zapamatují nějaké tvůrčí postupy, které se jim hodí i do praktického života.

Naopak nejtěžší momenty pro mne byly před lety, když jsem dostala třídu, ve které úplně nebyla dobrá atmosféra. Řeknu to narovinu. Všichni si šli tzv. po krku, soutěžili, neměli se rádi a dělali strašný peklo, jak sobě, tak mně. Učitele se snažili všemožně ponížit, co nejvíce to šlo. Tehdy jsem si ale říkala, že to prostě musím vydržet, že přeci oni nevyhrají. A těžké chvíle zažívám i v poslední době, kdy spousta dětí má problémy se závislostí na telefonech. Já totiž vykládám a půlka třídy mě vůbec neposlouchá.

Je těžké se oprostit od svých osobních problémů, aby nezasahovaly do chodu výuky?

Pro žádného učitele by to nemělo být těžké. Měl by své osobní problémy umět oddělit, ale bohužel ne vždycky se to podaří. Někdy následky problémů jdou těžko skrýt. Videální situaci by to žák neměl poznat. Každý učitel si v tom musí najít svou vlastní rovnováhu. Může se stát, že je i žák v podobné situaci a když je kantor ohleduplný, tak jsme pak k sobě více tolerantnější a dokážeme si odpustit různé excesy. Má pocit, že v pedagogice se učím pořád. Poznala jsem, že učitel může hodně naučit, ale také hodně ublížit.

Jaký je váš největší životní vzor?

Můj největší životní vzor je moje babička. Naučila mě a dala mi do života úplně nejvíce po všech stránkách. Nikdy jsme se spolu nepohádaly. Vždy jsme spolu měly krásný a důvěrný vztah. Naučila mě trpělivosti s muži. Říkala mi, že to s nimi není vždy jednoduché a musí se to vydržet. Kladla mi na srdce, že by se člověk neměl z něčeho hned hroutit a nejdříve si vše promyslet. Naučila mě vařit, jak se vede domácnost a také všechny ruční práce. Všechno to jsou věci, které se mi hodí do dneška.

Recenze představení Činoherního studia **PAN KOLPERT**

„Co to bylo za fórek, stou mrtvolou?“ Tuto větu během představení Pan Kolpert uslyšíte nesčetněkrát.

Pan Kolpert je černočerná komedie, při níž se na celý večer objevíte v bytě mladého páru, který si pozve návštěvu. Problém nastává již při příchodu hostů, a to ten, že Ralf Drát a Sára coby hostitelé nemají čím své hosty – manžele Bastiana a Editu Molovy pohostit. Nabídnou, že si objednají pizzu a užijí si večer plný zábavy při hraní deskových her. Zlomové okamžiky přichází, když se hostitelé prořeknou a přiznají, že ten samý den zabili jejich známého – pana Kolperta. Jedná se o žert anebo o přiznání?

Tato černá komedie je pojata ve stylu Činoheráku, na který jsme všichni zvyklí. Nejedná se o představení, které by se nutně drželo předepsaných pravidel, ale příběh převypráví a odehraje podle svého osobitějšího stylu. Někomu by se to nemuselo líbit, případně by mohlo docházet i kurčitým nesrovnalostem, kdy by nebyly chápány nějaké souvislosti zapříčiněné právě tím stylem, jenž je pro Činoherák typický.

**ČINOHERNÍ
STUDIO**

Jestli bych měla hře něco vytknout, bylo by to asi jediné – poměrně lehká předvídatelnost děje. Divák si během sledování inscenace domýslí příběh a snaží se přijít na rozpletení děje. Ne vždy se stane, že se divák trefí. Může být autorovým záměrem, aby vyústění děje vypadalo předvídatelně, a nakonec se stane přesný opak – přijde zvrat, jenž by nikdo z diváků ani nepředpokládal. V tomto představení je to bohužel předvídatelné. Divák už od začátku tuší, jak to asi dopadne, byť je pořád držený všachu nevidomosti a neustálé psychologické hry, kdy by si neměl být jistý, jak že to nakonec skončí. Toto je jediná výtka, kterou si tato hra zaslouží, víc bych jich já pravděpodobně nenašla.

Co musím vyzdvihnout na prvním místě jsou určitě herecké výkony. Nedá mi to a musím konkretizovat – dvojice dam, jež hrály chotě jejich protějškům, si zaslouží obrovskou poklonu. Dovolím si říci, že byly tahouny celého představení. Obě, ať už úžasná Anna Fišerová, coby manželka pana Mola anebo skvělá Klára Suchá, jakožto přítelkyně pana Dráta, hrály tak přesvědčivě a skutečně, že by jim divák věřil každé slovo, jenž vyšlo z jejich úst během celé hry. Líbila se mi emancipovanost, kterou do hry přinesly a ozvláštnily jí celé představení. Abych neopominula ani pánské obsazení, tak i jim skládám obrovskou poklonu. Zvláště bych jmenovala Jana Plouhara coby poslíčka spizzou, jelikož se do dění připletl, aniž to měl původně v plánu a svými vtipnými výstupy zpestřil vážnější či dramatictější scény.

Celé představení trvalo hodinu a půl, přičemž po celou dobu byl divák schopen vnímat a sledovat děj, protože ráznost a dynamičnost mu nedovolila, aby i na malou chvíli přestal dávat pozor. Divák touží po tom dozvědět se, jestli vražda skutečně proběhla či nikoliv a jak se hrdinové příběhu stouto informací nakonec vypořádají. Občas si divák po zhlédnutí představení říká, zda mu ten čas strávený vsále za to stál a já mohu potvrdit, že po tomto představení si nic takové říkat nemusíte, protože ta hra za obětování hodiny a půl stoprocentně stojí.

Závěrem bych ráda dodala, abyste chodili do divadel, za kulturou a trávili čas i získáváním zážitků právě ze světa umění. Ten čas, jenž vynaložíte, abyste vyrazili někam za kulturou, za to stojí. No a můžete začít třeba tímto představením!

Připravila: Markéta Rýdlová

CO SE DĚJE V ÚSTÍ?

Komunální politika bývá často opomíjena i přesto, že naše každodenní životy ovlivňuje možná nejvíce. V následujících řádcích bych vám rád přiblížil, co zajímavého se událo v poslední době v ústecké politice.

Spory mezi koalicí a opozicí

Atmosféra mezi koalicí složenou z ANO, SPD a přeběhlíků Věry Nechybové s Pavlem Tošovským a opozicí je stále napjatá. Opoziční kluby Pro Ústí, ODS a UFO chtěly na konci února jednat o mimořádných bodech, a tak nechaly svolat mimořádné zasedání zastupitelstva. Těmito body měly být demolice bývalého ředitelství Schichtových závodů - historické budovy, která je aktuálně demolována, kvalita služeb AVE - společnosti, která pro město zařizuje svoz odpadů, údržbu a úklid a situace teplárny Energy na Střekově, která po novém roce výrazně zdražila své služby a zároveň neplatí emisní povolenky. Střekovští se tak obávají zastavení dodávek tepla. Když ovšem došlo k jednání, zástupci koalice neschválili program zasedání, to tak nemohlo proběhnout a body zůstaly neprojenány až do řádného březnového zasedání. Odmítnutí jednání vzbudilo nesouhlasné reakce mezi opozičními zastupiteli i mezi návštěvníky z řad veřejnosti, kteří na magistrát dorazili v hojném počtu.

Alkohol na veřejnosti

Na začátku března schválilo ústecké zastupitelstvo novou obecně závaznou vyhlášku, která zakazuje pití alkoholu na veřejnosti. Ta nahrazuje původní vyhlášku stejné povahy z roku 2017. Tu ovšem muselo město zrušit po rozhodnutí Ústavního soudu z listopadu minulého roku, podle kterého město špatně definovalo, kde přesně zakaz platí. Nový zakaz neplatí pro restaurační zahrádky a předzahrádky. Nevztahuje se ani na kulturní, sportovní a jiné společenské akce.

Modernizace kulturního domu

Divadelní sál, dlouhá léta sloužící jako kinosál, projde modernizací. Projekt uspěl v dotačním řízení a získá dotaci 58 milionů korun z Národního plánu obnovy. Celkové náklady se vyšplhají na přibližně 75 milionů korun. Dojde ke kompletní výměně sedaček, elektroinstalace, vzduchotechniky, topení a podlahové krytiny. Sál bude vybaven profesionální světelnou a ozvučovací technikou. Bude zateplená severní fasáda, proběhne výměna oken a na střeše bude instalována fotovoltaická elektrárna. Upraveno bude i kompletní zázemí pro umělce.

NEDĚLNÍ CHVILKA POEZIE

Mokro

Houslisté futrálem hlavu si zakrývají,
kéž hráli by do rytmu
drásavých sychrava melodií,
dnes je toho třeba,

po snových tazích smyčce,
neochvějných prstokladech,
prudká slova jejich v potyčce
s mokrým listím stočila se,

ucupitané nohy čvachtají v kaluží němotě,
sny plní si v nahotě,
pak méně sní, neboť je
svědomí svírá urputně,
denní parodoxy,

vodou plny děravé mají boty,
ptám se, nač spěchat,
věru vše spěje do nicoty,
jež dokáže jen slzy ve vlasech nechat,

přesto jen futrálem hlavu si zakrývají,
kéž hráli by
do rytmu drásavých sychrava melodií,
dnes je toho třeba

Barbora Postlová

Haiku

I.

Průvod kráčí dál,
průvod zničených duší.
Co? Školní chodba.

II.

Jen dřevěný pult
je hranicí mezi mnou
a svěžím pivem.

III.

Na vlnách ulic
kormidelník korábu
vrže a skřípe.

Herbert Vrba

159

pára čaje večerního
k tomu Getz vyhrává
stránky se otáčejí
vůně ohně cizího
všemocný plápolá
beztak utone jako nápady
salutují mu k tomu ptáci
ve čtvrt na deset
pomalu vše padá do šeda
padá jako třešně na zem
vypráví, co zažil a kam dál
náhlé ticho, spadl i on sám
chvíle věčného zastavení
výkřik, když nás nikdo neslyší
sedí v křesle bez tepu
bez náznaku dechu
všichni jsme toho svědky
odvážejí ho v pytli
rok a do křesla si nikdo nedovolí
rok a konverzace stále stagnuje

ale už nehraje k tomu Getz
ted' kolem nás ticho panuje
a někde v dálce padá déšť
který z nás vše smyje
tikot budíku zdá se rychlejší
dny se zkracují, jsou temnější
sny se nikomu nezdají
v jednom žijeme nemalou chvíli
čekáme na vzbuzení ptačí symfoní
čekáme na třešně padající
čekáme na něj, až se opět usadí
ty historky o jeho loveckém mládí
čekáme... nic nepřichází
jen další nicota a ticho
které nedokážeme zaplnit
zraky upřeny na křeslo
na něj ptáče usedlo
začalo zpívat
my sedli si kolem něj
neodešli, dokud nebyl spokojen

Anna Hanušová

Slunce

Stála jsem se Sluncem na paprsky zalité pláni
pozorovala oblaka a bloudila v myšlenkách
Měsíc se skláněl k obzoru a hleděl na nás s podivem
Slunci hrál na tváři podivný úsměv.

„Proč nezaujmeš své místo na obloze?“ tázala jsem se.
„Nejsem hodno této pocty,“ odvětilo slabě.
„Kdo za tebe rozzáří svět?“
„Zastoupí mne jiná hvězda. Jsem pouze jedním z mnoha.“

Věky se protočily za jeden večer
Měsíc ukryl své plačící oči za šedivá mračna
nebe pohaslo a ptactvo utichlo
Slunce zářilo jasněji než kdy dřív
pro cizí krásu zavrhlo tu svou.

„Jak to, že záříš tak jasně?“ tázala jsem se.
„Zářím stejně, jako ostatní hvězdy,“ odvětilo slabě.
„Proč mi lžeš?“
„Já nikdy nelžu,“ rozčílilo se Slunce.

Rostliny své květy otáčely za teplem
ptactvo se slétalo k jeho nohám
větry se klidnily pod pohledem světla
a já stála a plakala.

„Proč pláčeš?“ tázalo se Slunce.
„Protože nevidíš svou záři,“ odvětila jsem slabě.
„Zářím stejně, jako ostatní hvězdy.“

Leo

Poděl se o názor!

Poděl se o dojmy z našeho prvního čísla!

Napiš nám na noviny.jatecka@gymjat.cz
své poznatky a připomínky.

Veškerá konstruktivní kritika je vítána.

Použité zdroje obrázků

- https://www.freepik.com/free-photo/book-library-with-open-textbook_3737794.htm#query=book&position=0&from_view=keyword&track=sph
- https://www.freepik.com/free-photo/white-concrete-wall_4410360.htm#query=white%20texture&position=0&from_view=keyword&track=ais
- https://g.denik.cz/54/b6/20140412-gmpl-gymnazium-rekonstrukce-stavba-4_denik-galerie-800@2x.jpg
- https://en.wikipedia.org/wiki/File:Hunting_Woolly_Mammoth.jpg
- https://storage.googleapis.com/businessinfo_cz/2021/05/c08ef51d-vodik-autobusy-icuk.jpg
- <https://www.vecteezy.com/vector-art/6687561-hand-with-a-pen-a-person-writes-leave-a-signature-vector-image>
- <https://www.usti-aussig.net/stavby/karta/nazev/100-spravni-budova-setuzy>
- <https://cinoherak.cz/inscenace/pk/>
- <https://www.google.com/maps/>

Autoři tohohletoho

**Kamila
Dobešová**

Příprava článků

**Anna
Havlíčková**

Korektura, propagace

**Ema
Jandová**

Příprava článků

**Karolína
Kalová**

Ilustrace

**Sofie
Koumarová**

Příprava článků

**Klára
Licková**

Příprava článků

**Martina
Mašková**

Příprava článků

**Markéta
Rýdlová**

Příprava článků

**Lukáš
Svrček**

Grafická úprava,
propagace

**Anna Marie
Thielová**

Ilustrace

Dále spolupracovali

**Anna Hanušová, Jan Novotný, Barbora Postlová,
Vojtěch Severa, Herbert Vrba, Šimon Závěrka
a Zuřivý reportér**

JATEČKA
BŘEZEN 2023